

Tehillim- Psalms for the Ages - Chapter 39 (Part 3)

WIT 6/10/15

Rabbi Shmuel Silber - rabbisilber@suburbanorthodox.org
www.rabbisilber.com

1. תהילים פרק לט

א לְמַנְצָחָה לִידֵי תֹּון [לִידֵוֹתָוָן] מָזָמָר לְדוֹד: ב אָמְרָתִי אֲשֶׁרֶת דָּרְכִי מַחְטוֹא בְּלֹשׁוֹנִי אֲשֶׁרֶת לְפִי מַחְסּוּם
 בְּעֵד רְשֻׁעָה לְנֶגֶדי, ג נְאַלְמָתִי דָּוְמִיה הַחְשִׁיתִי מְטוֹב וְכָאַבִי נְעָפָר: ד חַסְדָלְבִי בְּקָרְבִי בְּהַגִּינִי תְּכַבְּרָאָשָׁ
 דְּבָרָתִי בְּלֹשׁוֹנִי: ה הַזְּדִיעָנִי יְהֹוָה | קָצִי וּמְקַתֵּץ מִמְּהָה-תְּרֵל אָנִי:

1. For the conductor, to Jeduthun, a song of David. 2. I said, "I will guard my ways from sinning with my tongue; I will guard my mouth [as with] a muzzle while the wicked man is still before me. 3. I made myself dumb in silence; I was silent from good although my pain was intense. 4. My heart is hot within me; in my thoughts fire burns; I spoke with my tongue, 5. O Lord, let me know my end, and the measure of my days, what it is; I would know when I will cease.

2. רד"ק תהילים פרק לט פסוק ג

(ג) נְאַלְמָתִי דָּוְמִיה, נְאַלְמָתִי בְּשִׁתְקִהָה. כָּל כֵּךְ אַנְיִ שְׁוֹתָק כְּאַילְוָ אַנְיִ אַילְמָ. הַחְשִׁיתִי מְטוֹב,
 אַפְּילָו מְדִבָּר טֻוב הַחְשִׁיתִי. וְכָאַבִי נְעָכָר, אָפְּ עַל פִּי שְׁכָאַבִי נְעָכָר וְנְשָׁחָת אַנְיִ חֹסָם אַת פִּי מְלִדְבָּר
 אַפְּילָו הַטֻּוב, כְּדִי שְׁלָא יְזַדְמָן לְפִי הָרָע מִתּוֹךְ צָעִירִי. וַיֵּשׁ לְפָרְשָׁה: הַחְשִׁיתִי מְדִבָּר טֻוב כִּי לֹא יְבוֹא לִ
 טֻוב שְׁאַדְבָּר עַלְיוֹן. אוֹ פִּירּוֹשׁ הַחְשִׁיתִי: עַל מְחַשְׁבּוֹת הַלְּבָב, כִּי אֵין לְיָ עוד תָּקוֹה בְּטֻוב, וְהַחְשִׁיתִי
 וְהַחְרָשִׁתִי מִמְּנוֹ. וּבְאָמָרוֹ: נְעָכָר, עַל הַבָּשָׂר – מָקוֹם הַכָּאָב – אָוֹר וְלֹא עַל הַכָּאָב עַצְמוֹ:

3. אלשיך על תהילים פרק לט פסוק א

... בְּרָאוֹת רְשֻׁעָה וְטוֹב לֹו ...

4. רד"ק תהילים פרק לט פסוק ה

(ה) הַזְּדִיעָנִי הָה קָצִי וּמְדַת יְמִי מֵה הָיא, כָּמוֹ שָׁאַמֵּר אַיּוֹב (ו, יא): וְמָה קָצִי כִּי אַאֲרִיךְ, אָם קָצִי אַרְוֹךְ כִּי
 שְׁנוֹת הָאָדָם אַסְכָּול עַד שְׁתְּרָפָאַנִי וְאַהֲיה אַחֲרָךְ בְּרִיאָ, אַבְלָ אַם מַעַט הַם יְמִי אַשְׁאָל מִמְּךָ שָׁאָמוֹת
 מְהֻחָולִי מִהָּרָה, כִּי לֹא אָכְלָ לְסִבּוֹל הַצְּעָרָה הַגָּדוֹל מִבְּלִי תָּקוֹה אַחֲרָיו בְּעוֹלָם הַזָּהָה. אַדְעָה מָה חָדָל אָנָּי.
 חָדָל תּוֹאָר, וְהַשֵּׁם (יִשְׁעָה לְה, יא): עַם יוֹשְׁבִי חָדָל, שְׁפִירּוֹשׁוּ, זָמָן עוֹלָם הַזָּהָה לְאָדָם, וְפִירּוֹשׁוּ: כַּמָּה
 יִהְיֶה זָמָן בְּעוֹלָם הַזָּהָה:

5. אלשיך על תהילים פרק לט פסוק ה

(ה) הַזְּדִיעָנִי הָה קָצִי. שְׁהָוָא כִּי כָל אַדְמָ יִשׁ לֹו קָצָ וְתְכִלִּת, אַשְׁר לְהַשְׁתָּלָם בּוֹ הַבְּיאָו יִתְבָּרֵךְ אֶל
 הַעוֹלָם. וְמַיִּי יִסְפִּיקוּ לוֹ מַדַּת יְמִי לְמִלְאָת הַתְּכִלִּת הַצְּרִיךְ לוֹ, כִּי אַיְלוֹ יִדְעָ אִישׁ מָה שְׁצִירָךְ
 לְהַשְׁתָּלָם, לֹא הִיָּה מַטְפֵל בְּדָבְרִים אֶחָרִים. וּזְהָה יִאֲמֵר, הַנְּהָה לֹא אָכְלָ לְבָלְתִּי דָּבָר עַל זָוְלָתִי כְּעַבְנִין
 וְטוֹב לֹו, אֲךָ הַזְּדִיעָנִי הָה קָצִי הוּא תְכִלִּת שְׁבָאַתִי לְהַשְׁלִים, וּמְדַת יְמִי מֵה הָיא, כִּי עַל יָדִי כִּן אַדְעָה מָה
 חָדָל אָנָּי שְׁחָדְלָתִי עַד כָּה מַלְהַשְׁלִים, וּבָזָה לֹא אָשִׁית לְבִי לְהַרְהָר וְלְדָבָר עַל זָוְלָתִי, כִּי אַהֲיהָ עַסְׁוֹק עַל
 הַנוּגָע לִי:

6. מלבי"ם תהילים פרק לט פסוק ה

(ה) הַזְּדִיעָנִי הָה קָצִי וּמְדַת יְמִי מֵה הָיא, הַזָּהָה אַדְמָ יִמְצָא אֶת עַצְמָוֹ שְׁהָוָא תֹּושֵׁב בְּשִׁנִּי עוֹלָמוֹת נְפָרָדים,

יבחין בעצמו שני שרשים הפוכים זה מזה, כי עת יביט למטה אל הגויה וכהותיה, ימצא כי הוא מתושבי העולם הזה השפל החמרי, מוטבע על חיקם טבעים מוגבלים מכל צאצאי העולם החמרי, ועת יפנה למעלה אל החלק הנכבד הנמצא בו שהוא הנפש וכהותיה, יראה שהוא כא' מבני אליהם חופשי פועל כפי הבחירה וכל כהותיה בלתי מוגבלים רק מתחשטים לאין תכלית, עד שישתפק בעצמו מאיזה עולם הוא, כי שני השרשים אשר בקרבו הם במלחמה תמידית זה עם זה, וחקי הטבע מתנגדים אל חוקי הבחירה, וזה שאבקש שתודיעני ואדעה מהוות שני השרשים האלה, א] קצי, הוא השורש הרוחני שהוא קץ האדם, ב] מרדת ימי, הם החיים הזמנניים אשר יש להם מרא וקצב, מה הוא, מה מהותם, למען אדעה מה חידל אני מאיזה עולם וחלד אני, אם מחדל השפל אם מחדל העליון

7. מסכת אבות פרק ד

כ אלישע בן אבוייה אומר, הלומד ילך למה הוא דומה, לדיו כתובה על ניר חדש. והלומד זקן ומה הוא דומה, לדיו כתובה על ניר מוחוק.

Elisha ben Avuyah says: One who studies (Torah) while he is still a child, to what can be likened? - to ink written on fresh (clean) paper. And one who studies (Torah) as an old man, to what can he be likened? - to ink written on smudged paper.

8. תלמוד בבלי מסכת חנינה דף יד עמוד ב

תנו רבנן: ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא ... בן עזאי הציז ומת ... בן זומא הציז ונפגע ... אחר קיצץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום.
Our Rabbis taught: Four men entered the 'Garden', namely, Ben 'Azzai and Ben Zoma, Aher, and R. Akiba ... Ben 'Azzai cast a look and died ... Ben Zoma looked and became demented ... Aher mutilated the shoots. R. Akiba departed unhurt.

9. רצ"ו מסכת חגיגת דף יד עמוד ג נכנסו לפדרס - עלו לרקיע על ידי כס.

10. תופפות מסכת חנינה דף יד עמוד ב

נכנסו לפדרס - כגון על ידי שם ולא עלו למעלה ממש אלא היה נראה להם כמו שעלו וכן פי בערוך.

11. רצ"ו מסכת חגיגת דף טו עמוד ח חחל קילץ בנטיעות - קלקל ועיות כטככם לפדרס ומכלן כנטיעות ...

12. תלמוד בבלי מסכת חגיגת דף טו עמוד א

אחר קיצץ בנטיעות ... הויאל ואיתריד ההוא נברא מההוא עלמא ליפוק ליתהני בהאי עלמא. נפק אחר לתרבות רעה. נפק אשכח זונה, תבעה. אמרה ליה: ולאו אלישע בן אבוייה אתה? – עקר פוגלא ממיישרא בשבת וייחב לה. אמרה: אחר הוא.

Thereupon] he said: Since I have been driven forth from yonder world, let me go forth and enjoy this world. So Aher went forth into evil courses. He went forth, found a harlot and demanded her. She said to him: Art thou not Elisha b. Abuyah? [But] when he tore a radish out of its bed on the Sabbath and gave it to her, she said: It is another [Aher].

13. שיר השירים רבה (וילנא) פרשה א

... אלישע בן אביה קצץ בנטיעות, כיצד קצץ בנטיעות, בשעה שהיה נכנס לבתי הכנסת ומדרשות ורואה תינוקות שמצלחין בתורה היה אומר עליהון מילא ומטתתמיין ...

14. רות רבה (וילנא) פרשה ו סימן ד

אמרו פעם אחת היה יושב ושונה בבקעת גינוסר וראה אדם אחד שעלה לראש הדקל ונintel האם על הבנים וירד בשלום, במווצאי שבת ראה אדם אחר שעלה בראש הדקל ונטל הבנים ושלח את האם וירד והכישו נחש ומת, אמר כתיב (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים, היכן טובו של זה והיכן אריכות ימים של זה, ולא ידע שדרשה ר' עקיבא בציבורו למען ייטב לך בעולם שכלו טוב, והארכת ימים לעולם שכלו ארון, ויש אומרים על ידי שראה לשונו של ר' יהודה הנחותם נתון בפי הכלב, אמר אם הלשון שיגע בתורה כל ימו כן, לשון שאין יודע ואינו יגע בתורה עאב"ו, אמר אם כן לא מתן שכר לצדיקים ולא תחיתת המתים

15. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טו עמוד א

שאל אחר את רבי מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה: מי דכתיב +איוב כ"ח+ לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז – אמר לו: אלו דברי תורה, שקשין לקנותן כלי זהב וכלי פז, ונוחין לאבדן כלי זכוכית. – אמר לו: רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: מה כלי זהב וכלי זכוכית, אף על פי שנשברו יש להם תקנה – אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח יש לו תקנה. – אמר לו: אף אתה חזור בר! – אמר לו: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בניים שובבים – חוץ מאחר.

After his apostasy, Aher asked R. Meir: What is the meaning of the verse: Gold and glass cannot equal it; neither shall the exchange thereof be vessels of fine gold? He answered: These are the words of the Torah, which are hard to acquire like vessels of fine gold, but are easily destroyed like vessels of glass. Said [Aher] to him: R. Akiba, thy master, did not explain thus, but [as follows]: Just as vessels of gold and vessels of glass, though they be broken, have a remedy, even so a scholar, though he has sinned, has a remedy. [Thereupon, R. Meir] said to him: Then, thou, too, repent! He replied: I have already heard from behind the Veil: Return ye backsliding children — except Aher.

16. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טו עמוד א

תנו רבנן: מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללימוד תורה מפני אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקביו סוטי עד כאן תחום שבת. אמר ליה: אף אתה חזור בר. – אמר ליה: ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בניים שובבים – חוץ מאחר.

Our Rabbis taught: Once Aher was riding on a horse on the Sabbath, and R. Meir was walking behind him to learn Torah at his mouth. Said [Aher] to him: Meir, turn back, for I have already measured by the paces of my horse that thus far extends the Sabbath limit. He replied: Thou, too, go back! [Aher] answered: Have I not already told thee that I have already heard from behind the Veil: 'Return ye backsliding children' — except Aher.

17. מדרש משלי (בובר) פרשו ו

... אמרתني לו כבר יש לי תשובה אחרת שהוא גדולה ממנה, שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך (הושע יד ב), אפילו כפרת בעיקר, מה אם מי שכופר בעיקר, הקב"ה מקבלו בתשובה, אף זה הקב"ה מקבלו בתשובה, נענה ר' מאיר תלמידו, אל' רבי לא ישמעו אזינך מה שאתה מדבר,

אם אלו הקב"ה מקבלן בתשובה, על אחת כמה וכמה אתה, שיש לך כל התורה כולה, ולמה אין אתה
עשה תשובה?!

18. מהרש"א חידושים אגדות מסכת חגיגה דף טו עמוד א

יצתה בת קול ואמיר שובו בנים שוכבים חוץ מאחרכו. וככה"ג אמר לקמן שמעתי מאחורי הרגוד
כרי ול' הירושל' פ"א היהי עובר לפני בית קדש הקדשים רוכב על סוסbih"c שהל להיות בשבת
ושמעתי ב"ק יוצאת מבק"ק ואומרת שובו בנים חוץ מאחר שידע חי ומרד כי ע"כ ומיהו הוא לא
היה לו להשגיח בכם וכמ"ש לו ר"מ בחיליו תשב אноש עד דכא ואמרין אין לך דבר שעומד בפני
התשובה

19. על התשובה דף 161

ולשם שאדם חש ויודע כי נשאר לו לפחות עוד שבוע אחד
לעbor בו, כך תואח תיב להאמין כי ב עמוק קיה לב, לבו שלו,
עוד נעהר בין עריםות חרמץ גחלת להחתת אחות, ניזוץ
אחד עופס ומיניצץ בזב זה עוד אפשר לשלוח לחבה
חדש.

חיה מרגישה וחוקת, אבודה — "עמקיים בעומתינו". חיה
מרגישה כחרשה שחדר מש אלישע בן אביה שרבי מאיר רץ
אחריו וקרא לו "חזר בך" (ככלוי חגיגה טו, א). אלישע ידע
שקל התשובה קיים. הוא שמע את חעריאח "שובו בנים
שובביסי". אבל ריחוקו נורם לו שטעה מוטף לכך גם את
סיום חעריאח "שובו... חזק מאחרך".

20. רות רבח (וילנא) פרשה ו סימן ד

לאחר ימים חלה אלישע בן אביה אתון ואמירין לר' מאיר אלישע רבך חוליה, אזל לגביה, אמר ליה
חזר בך אמר ליה ועוד כדין מקבלין, אמר ליה ולא כתיב (תהלים צ') תשב אנו ש עד דכא עד דכדוכה
של נפש, באותו שעה בכח אלישע בן אביה ומת, והיה ר' מאיר שם ואמיר דומה שמתוך תשובה
נסתלק רבבי ...

21. יהל' ישראל דף שצ"ז דה מיהו ילך

גשייט במאגר גזען השפכו של בצל הישות אמתה: "אתהו ילך" -- זה שיש
לזהר. כל עד נשפטו בקשרו, נקרא העדים "ילד" ביחס לעוט שאחריו. למחה
זקן והודם ביחס לנוסף לשפטו אויתם הזהר. על כן, אין טעם להחידאש וילבבות על
חלב שנשתפרק. יש לנו מכאן ואילך כל יותם. כבר עתה יש להזהיל ללמידה. שורשי
היום הנען "ילד" לנשפט מהור...